Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

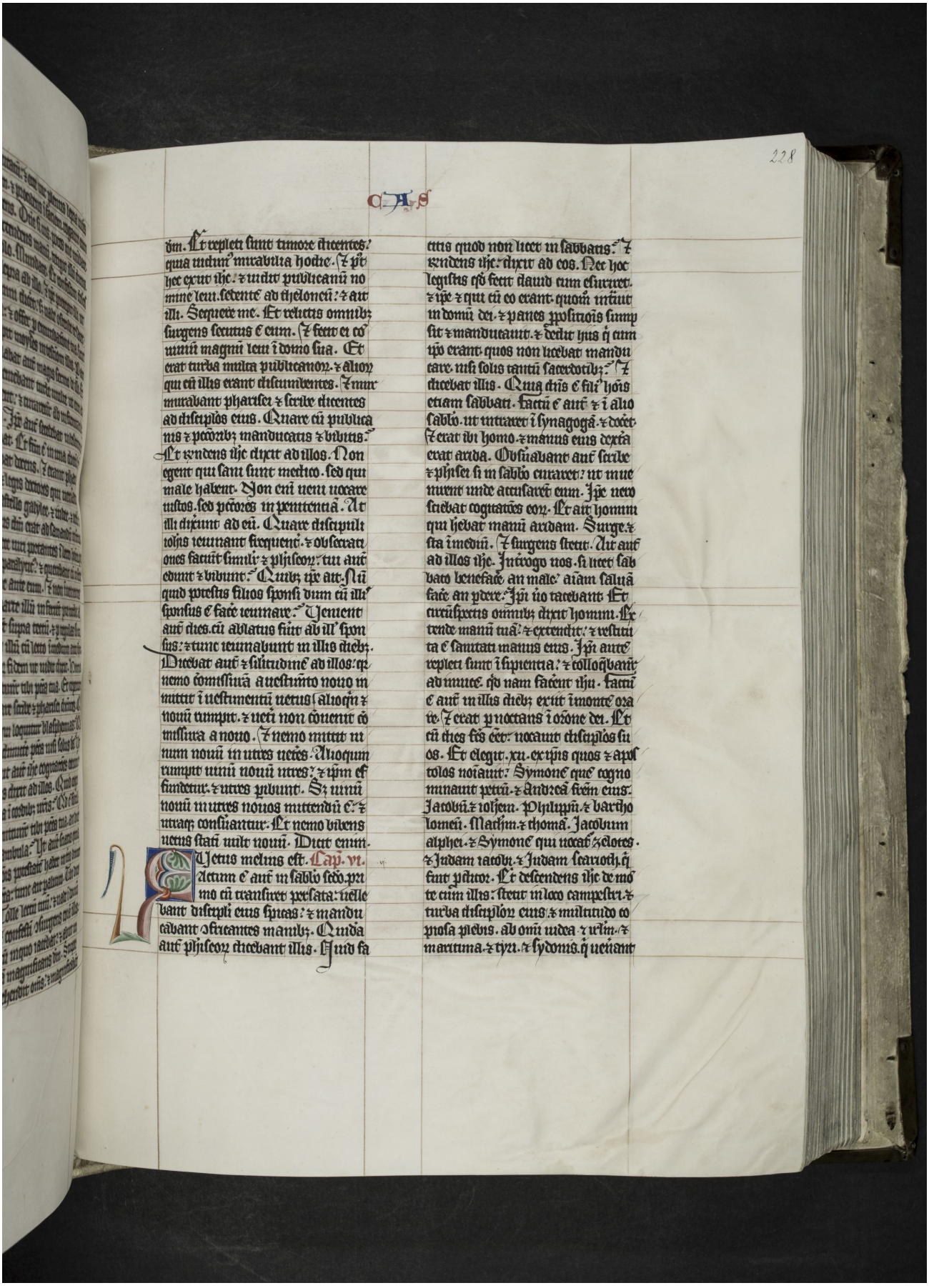

228

CAP

ōm. Et repleti sunt timore dicentes:
quia vidimus mirabilia hodie. Et ꝑ
hec egressus ihc: & vidit publicanū no
mine leui sedentē ad theloneū: & ait
illi. Sequere me. Et relictis omnib;
surgens secutus ē eum. Et fecit ei cō
uiuiū magnū leui i domo sua. Et
erat turba multa publicanoꝝ & aliorꝝ
qui cū illis erant discumbentes. Et mur
murabant pharisei & scribe dicentes
ad discipulos eius. Quare cū publica
nis & peccatoribus manducatis & bibitis?
Et respondens ihc dixit ad illos. Non
egent qui sani sunt medico. sed qui
male habent. Non enī venī vocare
iustos. sed peccatores in penitentiā. At
illi dixerunt ad eū. Quare discipuli
iohānis ieiunant frequenter. & obsecrati
ones faciūt similit. & pharisei. tui aūt
edunt & bibunt? Cui; ihc ait. Si cū
quid posset filios sponsi diem cū illis
sponsus ē facē ieiunare? Venient
aūt dies. cū ablatus fuit ab illis spon
sus: & tunc ieiunabunt in illis diebus.
Dicebat aūt & similitudinē ad illos: qꝛ
nemo cōmissuꝝ a uestimēto nouo in
mittit in uestimentū uetus. alioquin &
nouum rumpit. & uetꝰ non cōuenit cō
missura a nouo. Et nemo mittit vi
num nouum in utres ueteres. Alioquin
rumpit uinum nouum utres: & ipm ef
fundetur. & utres pdunt. Sed vinū
nouum in utres nouos mittendū ē. &
utraq; conseruantur. Et nemo bibens
uetus statim uult nouum. Dicit enim.
Vetus melius est. Cap. vi.
Factum ē aūt in sabbō secūdo pri
mo cū traniret per sata: uellē
bant discipuli eius spicas: & mandu
cabant confricantes manibus. Quidā
aūt phariseoꝝ dicebant illis. Quid fa
citis quod non licet in sabbatis? Et
respondens ihc dixit ad eos. Nec hoc
legistis qđ fecit dauid cum esuiret.
& ipe & qui cū eo erant. quomō intrauit
in domū dei. & panes propositionis sump
sit & manducauit. & dedit his q̄ cum
ipo erant. quos non licebat manducare
nisi solis tantū sacerdotibus? Et
dicebat illis. Quia dns ē filius hois
etiam sabbati. Factū ē aūt & i alio
sabbō. ut intraret i synagogā & docēret.
Et erat ibi homo. & manus eius dextera
erat arida. Obseruabant aūt scribe
& pharisei si in sabbō curaret: ut inue
nirent unde accusarēt eum. Ipe uero
sciebat cogitationes eoꝝ. Et ait homini
qui habebat manū aridam. Surge. &
sta in mediū. Et surgens stetit. Ait aūt
ad illos ihc. Interrogo uos. si licet sab
batis benefacē an male: animā saluā
facē an perdere? Ipi uō tacebant. Et
circūspectis omnibus dixit homini. Ex
tende manū tuā. & extendit: & restitu
ta ē sanitati manus eius. Ipi aūt
repleti sunt insipientia: & colloquebant
ad inuicē. qđ nam facerent ihu. Factū
ē aūt in illis diebus exiit in montē ora
re. Et erat pernoctans in oratione dei. Et
cū dies fact̄ esset. uocauit discipulos su
os. Et elegit. xii. ex ipis quos & apl
os nominauit: Symonē quē cognō
minauit petrū. & andream fratrē eius.
Jacobū & iohannē. Philippū & bartho
lomeū. Matthēum & thomā. Jacobum
alphei & Symonē qui uocat zelotes.
& Judam iacobi. & Judam scariothē q̄
fuit proditor. Et descendens ihc de mō
te cum illis: stetit in loco campestri. &
turba discipulorum eius & multitudo co
piosa plebis. ab omni iudea & hierlm. &
maritima. & tyri. & sydonis. q̄ uenerant